

AI Istý vysokoškolský pedagóg sa podelil o túto skúsenosť: Rozprával som sa o vďačnosti so skupinou kresťanských študentov. Jeden študent však podotkol: „Hovoríte o vďačnosti ako o kresťanskej čnosti, ale v Biblii sa o nej veľa nehovorí.“ Musel som priznať, že slovo "vďačnosť" nepatrí medzi najčastejšie používané slová v Biblii.

KE Dnešné evanjelium je však jednou z výnimiek. Hovorí nielen o zázračnom uzdravení, ale predovšetkým o vďačnosti. Doslova sa píše: "Len čo jeden z nich spozoroval, že je uzdravený, vrátil sa a veľkým hlasom velebil Boha. Padol na tvár Ježišovi k nohám a ďakoval mu."

DI Ježiš uzdravil desať malomocných. Všetci sa správali rovnako a všetci zažili to isté. Všetci museli ísť ku kňazom, aby ich oficiálne uznali za uzdravených a čistých. Avšak jeden z tejto skupiny vystúpi a vráti sa k Ježišovi. Ostatní sa ponáhľajú ku kňazom. Chceli by byť čo najskôr vyhlásení za čistých a zbaviť sa svojho nešťastného spoločenského postavenia. Chceli by sa čo najskôr vrátiť do spoločenstva ostatných ľudí ako plnohodnotní a plne akceptovaní členovia ľudskej rodiny. Zrejme sa pozerajú len na výhody, ktoré prináša uzdravenie. Hľadajú len do budúcnosti a nehľadajú späť na Toho, ktorý im pomohol dostať sa z ich biedneho životného údely. **Aj keď vnímajú pomoc, rýchlo zabudnú na pomocníka.** O tom, ktorý sa vrátil poďakovať pred návštevou kňaza, sa hovorí, že "oslavoval Boha veľkým hlasom". Slovné spojenie "silným hlasom" zdôrazňuje vďačnosť tejto osoby voči darcovi. Až potom sa človek poďakuje aj za tento dar. Iní, keď vnímajú pomoc, rýchlo zabudnú na pomocníka.

PAR Pri každom dobrom skutku, ktorý dostaneme, sa vynára otázka, čo má pre nás väčšiu hodnotu: darca alebo dar. Táto otázka je obzvlášť dôležitá v súvislosti s dobrom, ktoré dostávame od Boha. Ak sa celá naša pozornosť sústreďuje na dar, t. j. na hmotné či duchovné statky alebo zdravie, potom je naše srdce príliš obmedzené a často sebecké. **Ak však prostredníctvom daru hľadáme na lásku a dobrotu darcu, potom sa prijatie daru stáva novým a osobným stretnutím s darcom.**

Jozef Augustín vo svojej knihe *Štvrt'hodina úprimnosti* pridáva ďalšie aspekty: "Nevďačnosť je hriech nevernosti. Vyplýva to z ľudskej pýchy

a hlúposti. Pýcha vedie človeka k presvedčeniu, že za všetko vďačí sám sebe: vlastnej práci, vlastnému dôvtipu, vlastnej inteligencii. Hlúposť vedie človeka k presvedčeniu, že všetko je jeho a patrí mu. Vďačnosť patrí k podstate viery. Má byť východiskom nielen pri spytovaní svedomia, ale aj pri iných modlitbách. Pramení z vnútorného presvedčenia, že všetko pochádza od Boha, že Boh je zdrojom všetkého dobra."

MY Jaro Křivohlavý vo svojej knihe *O vďačnosti* dodáva tieto zistenia: "V posledných rokoch sa objavilo niekoľko štúdií, ktoré sa zaoberali rozdielmi medzi ľuďmi, ktorí sú vďační, a tými, ktorí až takí vďační nie sú. Čo sa zistilo? Zistilo sa, že rozdiely sú predovšetkým v pohľade na život. Vďační ľudia sa pozerajú do budúcnosti s väčšou nádejou. Tiež sa na ňu viac pripravujú. Ako? Lepšie sa starajú o svoje zdravie. Kvalita ich spánku je preukázateľne lepšia - a to je ukazovateľ toho, ako sa im darí. Týka sa to najmä starších ľudí. Vďační ľudia sú aj zdravší. Na otázku, ako sa majú, neuvádzajú toľko zdravotných problémov ako nevďační ľudia. Zistilo sa, že vďační ľudia viac cvičia, aby sa udržali v dobrej kondícii. Zistilo sa tiež, že v živote nachádzajú viac kladov a neberú zápory tak tragicky. Sú radostnejší a šťastnejší. Majú menej depresie a úzkosti. Je dokázané, že vďačnosť zvyšuje celkový pocit pohody. A to sa považuje za kľúčové v boji proti stresu a iným životným ťažkostiam. Pokiaľ ide o sociálnu aktivitu, vďační ľudia prejavujú vyššiu mieru láskavosti a súcitu s ostatnými, poskytnú pomoc a sociálnu podporu iným ľuďom."

Ruský spisovateľ Turgenev napísal legendu, v ktorej opisuje, ako Boh v nebi vystrojil hostinu pozemským čnostiam. Bolo ich mnoho a všetky sa pozdravovali ako staré známe. Len dve sa pozerali na seba ako cudzie, pretože sa videli prvýkrát: štedrosť a vďačnosť. Štedrosť, ktorá plnými rukami rozdávala, ale nikde na zemi sa nestretla s vďačnosťou. ADE Vrcholom kresťanskej modlitby je Eucharistia – obeť vďakyvzdávania. A tak si pripomeňme vrchol svätej omše slovami, ktoré sa v mene celého spoločenstva veriacich modlí kňaz: **Je naozaj dôstojné a správne, dobré a spásonosné vzdávať vďaky vždy a všade tebe, Pane, svätý Otče, všemohúci a večný Bože.**
Amen.